

центри тощо. До важливих знанневих компетенцій, які закладаються завдяки вивченню дисципліни, слід віднести формування у студентів спеціальних знань про наукові засади стійкого розвитку регіонально-просторових економічних систем та механізми його забезпечення, стратегічні напрями та концептуальні пріоритети інфраструктурного забезпечення регіонів України.

До практичних компетенцій слід віднести набуття студентами основних навичок і вміння здійснювати діагностику регіональної соціально-економічної ситуації та самостійно оцінювати можливості вирішення економічних, соціальних та екологічних проблем регіонів, у тому числі за рахунок використання конкурентних переваг геоекономічного положення України в системі міжнародних транспортних коридорів та інноваційних форм регіонально-просторової організації економіки (мережеві, територіальні кластерні системи, спеціальні просторові системи, міждержавні спеціалізовані чи комплексні форми організації — економічні простори, єврорегіони тощо).

Прикладні знання та формування цілісного уявлення про стан інфраструктурного забезпечення товарного ринку в Україні, умови та фактори його розвитку та функціонування, законодавче забезпечення, місце України на міжнародному ринку логістичних послуг студенти отримують у результаті вивчення вибіркової дисципліни «Інфраструктура товарного ринку», яка викладається кафедрою маркетингу.

Підсумовуючи, слід зазначити, що вивчення дисциплін, що входять до пакету сертифікаційної програми «Логістика», є особливо актуальним для студентів, що навчаються за всіма напрямками підготовки бакалаврів з «Економіки та підприємництва», оскільки озброює майбутніх фахівців економістів найсучаснішими знаннями в нинішній непростий історичний період, який характеризується зростанням частоти екстремальних ситуацій у розвитку суспільств — швидкими економічними і соціальними змінами типів систем, збільшенням складності відносин, підвищенням їх гостроти, активної глобалізаційної трансформації, появою геоекономічних регіонів, регіонально-просторових систем і мереж, головною ознакою яких є інтернаціоналізація економічних і соціальних процесів. Глобалізація і регіоналізація нині є визначальними в соціально-економічному розвитку не лише країн чи їх блоків, але й окремих регіонів, мікропідприємств та конкретної людини, і врахування цього феномену вимагає нових знань та нових наукових підходів до дослідження економічних і соціальних трансформацій.

*Панкратов О.М., к.т.н.,
доцент кафедри регіональної економіки*

НАУКА ВИЩОЇ ШКОЛИ ЯК СИСТЕМА «ВИРОБНИЦТВА» ЗНАНЬ

Згідно вимог Болонської Декларації, головним завданням університетів є підготовка фахівців, які, з одного боку достатньо широко освідченні, уявляють собі основні напрями розвитку науки і можуть самостійно вибрати найбільш перспективну для себе галузь, а з другого боку вміють робити щось конкретне, тобто є справжніми спеціалістами і матимуть попит.

Особливості сучасних систем освіти визначаються багатьма чинниками, головні з яких, на нашу думку — це стан науки в державі і світі та специфіка окремих галузей знань.

Сучасна наука пішла досить далеко від романтики великих осяянь окремих індивідуумів. Її сьогоденний стан визначають два важливих, взаємопов'язаних фактори: фінансовий і інформаційний. У даний час наука в цілому — це добре організована система «виробництва» знань, це — бізнес з розвинутою інфраструктурою, чітким плануванням, грошовими потоками і жорсткою конкуренцією, що сформувалася навкруги цих потоків. Передова наука робиться колабораціями під управлінням сильних, широко і глибоко мислячих адміністраторів, здатних реагувати на потреби суспільства і таких, що вміють впливати на ці потреби.

У науці вже накопичена колосальна кількість інформації, але ще більша — швидкість її напрацювання. Щодня з'являються нові наукові напрями і галузі досліджень. Це абсолютно природно, оскільки інформація — головний продукт наукової діяльності. Проблема обробки і зберігання нової інформації успішно розв'язується науковим співтовариством за допомогою комп'ютерів, проте можливість сприйняття цієї інформації людським мозком обмежена. Надмірне розростання внутрішньої структури науки і експоненціальне збільшення кількості наукових напрямів породило послаблення внутрішньо наукових зв'язків і появу вузькоспеціалізованих фахівців.

В університетській освіті основну роль грають два взаємопов'язані чинники: змістовий і людський. У змістовому плані вона є системою консервативною, особливо в гуманітарній галузі. Освіта — це не система швидкого реагування; її зміст не повинен оперативного змінюватися під впливом всіх новітніх досягнень науки і технології, тим паче, що оцінити реальні

соціальні і економічні наслідки цих досягнень можна лише через роки і десятиріччя. Разом з тим, університетська освіта готує людей для науки і тому не може бути відірваною від неї. В структурі освіти має бути передбачений механізм зворотного зв'язку з наукою, при цьому механізм повинен мати буферний характер, для того, щоб нове знання нормально адаптувалося в існуючу змістову систему. Тому доцільно широко використовувати різні конкурси і проекти, головна роль яких належить науково-освітній частині, що спрямована на розвиток інтересу до наукових досліджень, поглиблення знань і отримання практичного досвіду.

Такий підхід дозволяє напряду з'єднати передній край науки і величезний досвід вітчизняної освітньої «промисловості», в широкому розумінні цього слова, з пізнавальними можливостями майбутніх фахівців.

Виконання проекту дає можливість реалізації певних принципів, що входять в основу виховання творчої особистості:

- принцип пізнання через навчання та творчість — формує якості, такі, як комунікабельність, сміливість прийняття рішення і інші;
- принцип колективної взаємодії — виробляє вміння неконфліктно працювати в творчих групах, брати відповідальність на себе;
- принцип співпраці — виробляє вміння поважати досягнення колег, правильно оцінювати себе.

*Пішванова В. О., к.філос.н., доцент,
кафедра іноземних мов
факультету управління персоналом та маркетингу*

ІНТЕРАКТИВНІ МЕТОДИ ТА ЗАСОБИ НАВЧАННЯ

Навчально-пізнавальна діяльність учнів і студентів у сучасних умовах зазнає певних змін насамперед через поширення інформаційних технологій і засобів телекомунікації. У зв'язку цим виникає нагальна необхідність відповідних змін в організації та здійсненні ефективного управління цією діяльністю.

Модернізація освітньої галузі передбачає перехід від використання традиційних засобів передачі та отримання інформації до персонального комп'ютера та інформаційного поля діяльності всесвітньої інформаційної мережі Інтернет.

Змістова основа масової комп'ютеризації в освіті, безумовно, зв'язана з тим, що сучасний комп'ютер являє собою ефективний засіб оптимізації умов розумової праці взагалі, у будь-якому його прояві.

Сучасні інформаційні технології — це форми і методи передачі інформації при допомозі новітніх засобів і пристроїв.

Комп'ютер бере на себе левину частку рутинної роботи викладача, вивільняючи йому час для творчої діяльності, що на сучасному рівні розвитку техніки не може бути віддана комп'ютеру.

Сучасний період розвитку цивілізованого суспільства характеризує процес інформатизації.

Одним із пріоритетних напрямків процесу інформатизації сучасного суспільства є інформатизація освіти — упровадження засобів нових інформаційних технологій у систему освіти.

Процес інформатизації освіти і зв'язане з цим використання можливостей сучасних інформаційних технологій у процесі навчання приводить не тільки до зміни організаційних форм і методів навчання, але і до виникнення нових методів навчання.

При комп'ютерному навчанні засвоюється набагато більша кількість матеріалу, чим це робилося за той самий час в умовах традиційного навчання. Крім того, матеріал при використанні комп'ютера краще засвоюється.

Сприятливі можливості створюють комп'ютери і для організації самостійної роботи учнів на уроках англійської мови. Учні можуть використовувати комп'ютер як для вивчення окремих тем, так і для самоконтролю отриманих знань. Причому комп'ютер є найтерплячішим педагогом, здатним скільки завгодно повторювати будь-які завдання, домагаючись правильної відповіді і, у кінцевому рахунку, автоматизації навички, що відпрацьовується.

Література

1. *Захарова И.Г.* Электронные учебно-методические комплексы — опыт создания и применения / Образование и наука. — 2001. — №5.